

Obvodní soud pro Prahu 2

Francouzská 808/19

120 00 Praha 2

DS: eksab3e

Sp. zn.: 6 T 136/2013

- Obžalované:**
1. **Petra J.**, nar. XXX
XXX
  2. **Iva M.**, nar. XXX
XXX
  3. **Hana Š.**, nar. XXX
XXX
  4. **Marie R.**, roz. P., nar. XXX
XXX

Obhájce: Mgr. Robert Cholenský, Ph.D., advokát
Bolzanova 461/5, 618 00 Brno, DS: 764rs4p

et alia

Závěrečný návrh

obžalovaných ve věci projednávané Obvodním soudem pro
Prahu 2 pod sp. zn. 6 T 136/2013

ve smyslu ustanovení § 216 odst. 2 trestního řádu (dále jen „TrŘ“)

Jednou
Bez příloh

I. Porušení práva na obhajobu

[1] Budiž předesláno, že vzhledem k tomu, že obžalovanými zvolený obhájce Dr. Cholenský onemocněl a obžalované nesouhlasily s tím, aby se hlavního líčení místo něj zúčastnil obhájce jiný, je tento závěrečný návrh víceméně formální, protože nemůže adekvátně reagovat na dnes provedené důkazy ani na závěrečnou řeč státního zástupce.

[2] Již to, že byla zmařena svobodná volba obhájce, výslovně zakotvená v čl. 3 odst. 3 písm. c) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je důvodem, proč rozsudek bude nezákonný, a lze říci, že naprosté pošlapávání procesních práv obžalovaných je pro toto trestní řízení od jeho samotného počátku charakteristické. Vskutku, toto je politický proces, ve kterém nebyly před soud postaveny pachatelky trestných činů, ale osoby, které měly odvalu vyjádřit – snad prostředky poněkud naivními – svůj politickému establishmentu nepohodlný názor.

[3] Že se to celé událo před téměř deseti lety a že žalované skutky nevykazují vůbec žádnou společenskou škodlivost, není třeba dodávat: to je dobře známo nejen senátu, ale i obžalobě, a ostatně každému, kdo byl v této jednací síni přítomen.

II. Absence doručení obžaloby

[4] Závažnou vadou řízení, jež sama o sobě nemůže než resultovat v nezákonnost vydaného rozsudku, je absence písemného podkladu pro soudní projednání věci, tzn. obžaloby.

[5] Podle ustanovení § 180 odst. 1 TrŘ se trestní stíhání před soudem koná jen na podkladě obžaloby nebo návrhu na potrestání, které podává a před soudem zastupuje státní zástupce, nebo na podkladě návrhu na schválení dohody o vině a trestu, rovněž podávaného státním zástupcem.

[6] Formální a obsahové náležitosti obžaloby jsou vymezeny v ustanovení § 177 TrŘ, přičemž nikde v trestním řádu není obsaženo ustanovení, podle něhož by bylo přípustné jednou podanou obžalobu upravovat nebo měnit; jedinou možností je vzít obžalobu zcela nebo zčásti zpět a případně podat obžalobu novou. Změna obžaloby během projednávání trestní věci ve fasi řízení před soudem představuje závažný zásah do procesních práv obviněného, vyvěrajících z akusačního principu, a zákon ji proto nepřipouští.

[7] V této věci však k takové nepřijatelné změně obžaloby došlo, když státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 podanou a obhajobě řádně doručenou obžalobu I podstatně přepracoval, takže u hlavního líčení přednesl zcela odlišný popis trestné činnosti obžalovaných, než jaký je obsažen původní obžalobě I, podané státním zástupcem Okresního státního zastupitelství v Děčíně.

[8] Tato obžaloba II není pouhou formální úpravou reflektující rozdělení řízení v důsledku vyloučení části obviněných k samostatnému projednání, ale obsahuje zcela nové prvky, které státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Děčíně v jednání obžalovaných nespatořoval.

[9] Obžalobou I byly obžalované viněny z toho, že:

„...nejméně od 29. 09. 2007 do 28. 09. 2009 jako členky neregistrovaného neonacistického hnutí Resistance Women Unity – Jednota ženského odporu (dále RWU), po předchozích vzájemných dohodách mezi sebou a s dalšími dosud neustanovenými členkami tohoto hnutí, vedeny jednotným záměrem a s předem dohodnutou dělbou úkolů, podílely se na organizaci, personálním a materiálním zajištění a uspořádání různých akcí jak veřejných tak pro vybrané skupiny osob, na zajištění výroby, výrobě a distribuci materiálů (samolepek, triček, odznaků, letáků) propagujících RWU, kdy tato propagace probíhala zejména v průběhu akcí pořádaných pro příznivce krajní pravice, stejného smýšlení a přesvědčení, dále při vybraných akcích vystupovaly s projektem první pomoci (dále SANI) účastníkům demonstrací z řad pravicového extremismu, pro případ jejich zranění, vyhotovovaly pozvánky na jednotlivé akce a následné reporty z těchto akcí umísťovaly na veřejně přístupné internetové stránky www.women-unity.net a Národního odporu www.odpor.org...“

[10] V obžalobě II naproti tomu stojí, že obžalované:

„...se nejméně od 29. 9. 2007 do 28. 9. 2009 jako členky nebo příznivkyně neregistrovaného hnutí Resistance Women Unity – Jednota ženského odporu (dále RWU), které bylo ženskou odnoží neregistrovaného radikálního neonacistického hnutí Národní odpor, propagovaly mimo jiné aktivismus směřující k zajištění nadřazeného postavení bílé rasy, přežití tzv. bílých rodin, tzv. řádné výchovy malých árijců, odmítaly jiné kultury a tzv. multikulturalismus, přistěhovalectví a podporu menšin, zpochybňovaly liberální demokracii, právní stát, rovnost a rovnoprávnost všech osob bez ohledu na národnost, barvu pleti, náboženství, sexuální orientaci, zdravotní stav a politické smýšlení, RWU užívalo symboliku Ligy německých dívek, tedy ženské odnože polovojenské mládežnické organizace NSDAP tzv. Hitlerjugend, a další nacistickou a neonacistickou symboliku a hesla, obžalované se podílely na činnosti Národního odporu a celé pravicově extrémistické scény, zejména se účastnily demonstrací pořádaných českou neofašistickou platformou, při těchto akcích vystupovaly s projektem první pomoci (dále SANI) účastníkům demonstrací z řad pravicového extremismu pro případ jejich zranění, v průběhu těchto akcí rovněž propagovaly RWU, a to zejména projevy jednotlivých členek RWU, transparenty a vlajkami, organizovaly a propagovaly různé akce pro členy a sympatizanty neonacistických hnutí, zejména Národního odporu a Autonomních nacionalistů, s jejichž ideovými postoji se

identifikovaly, vyhotovovaly pozvánky na jednotlivé akce a následné reporty z těchto akcí byly umístovány na veřejně přístupné internetové stránky hnutí RWU www.women-unity.net a Národního odporu www.odpor.org..“

[11] S odůvodněním obžaloby II se obhajoba – a ostatně ani soud – neměly možnost seznámit, přestože u hlavního líčení bylo patrné, že státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 čte znělku obžaloby II z kompletního dokumentu.

[12] Aby jim byla doručena obžaloba II, se obžalované během hlavního líčení opakovaně, avšak bezúspěšně snažily, a to jak ve fasi hlavního líčení, jež bylo prováděno senátem JUDr. Reifové, tak ve fasi současné, následující poté, co byla tato soudkyně z úkonů řízení pravomocně vyloučena. Soud žádosti obžalovaných nevyhověl a setrval na stanovisku, že jim musí postačovat, pokud jim byla zaslána obžaloba I a s obžalobou II, ač odlišnou, se měly možnost seznámit v rozsahu znělky.

[13] Obhajoba má nicméně za to, že právo seznámit se s obžalobou, a to v podobě jejího písemného vyhotovení, jak předpokládá ustanovení § 177 TrŘ, je jedním z nejdůležitějších procesních práv, která obviněnému v trestním řízení svědčí, a jeho porušení zakládá tak vážnou vadu řízení, že rozsudek, ve který toto hlavní líčení vyústí, bude nezákonný.

III. Nesprávné obsazení senátu

[14] Řízení však bylo stíženo ještě jednou vadou, a to nesprávným obsazením senátu.

[15] Nelze totiž pominout, že po vyloučení JUDr. Reifové byl vyměněn celý senát, přestože vůči přísedícím nebyla námitka podjatosti vznesena a tito nebyli vyloučeni. Noví přísedící tudíž nejsou zákonnými přísedícími – zákonnými soudci – ve smyslu čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

IV. Znalec Ivo Svoboda

[16] Zvláštností tohoto řízení bylo arci ještě více, např. účast znalce JUDr. PhDr. Ivo Svobody, Ph.D., který sám přibližně v době, kdy vystupoval před soudem, páchal trestnou činnost takového charakteru, že vyvstává otázka, jak mohla být tato osoba vůbec znalcem jmenována, přičemž další otázkou, která by stála za bližší zkoumání, jsou okolnosti, za nichž

tato osoba získala svůj vysokoškolský titul v oboru práva a právní vědy; obhajoba poznamenává, že se tak stalo v době vrcholících skandálů na plzeňské právnické fakultě a universita tvrdošjně odmítá žadatelům o informace sdělit jakékoli podrobnosti o průběhu tohoto studia, zejména tedy, jak dlouho – a v kontextu této vysoké školy se tažme, spíše kolik týdnů nebo měsíců, než kolik let – studium Dr. Svobody skutečně trvalo.

[17] Dr. Svoboda přitom nemá vysokoškolské vzdělání ani v sociologii, ani v politologii, nýbrž vedle zmiňovaného sporného vzdělání právnického absolvoval toliko studium sportovní pedagogiky. S obsahem rozsudku, jímž byl tento znalec uznán vinným v souvislosti s tím, jak se zachoval ke své bývalé partnerce Janě T., se kterou udržoval mimomanželský intimní poměr, se soud jistě seznámil sám ve spisu a obhajoba má za to, že není nutné se zde těmito nechutnostmi *in extenso* probírat.

[18] Tímto nyní již bývalým znalcem zpracovaný posudek v obnoveném hlavním líčení použit nebyl, ovšem vycházeli z něj znalci – či spíše osoby, jež znalci nejsou a být by ani s ohledem na absolutní nedostatek praxe v oboru nemohly – kteří pro soud sepsali posudek ústavu. Budiž podotknuto, že příslušný znalecký ústav nedisponuje ani jediným znalcem v předmětném oboru, a to, že se na něj soud přesto obrátil, svědčí o tom, jak silný politický zájem a tlak na odsouzení obžalovaných zde existuje.

V. Věci z domovních prohlídek

[19] Vad prosté není ovšem ani dokazování, na jehož základě soud přistoupí k formulaci svých skutkových zjištění.

[20] V této trestní věci bylo provedeno celkem šest domovních prohlídek, u obviněných B., B., B., Č., C. a R.; u obžalovaných J., M., Š. ani R. domovní prohlídka provedena nebyla. Orgány činné v trestním řízení poté věci zajištěné při prohlídkách předaly znalcům jako podklad pro zpracování znaleckého, resp. ústavního posudku, a to ještě před zahájením trestního stíhání, tedy v době, kdy obviněným nesvědčilo právo vznést námitky proti položeným otázkám ve smyslu ustanovení § 105 odst. 3 TrŘ.

[21] Plzeňští znalci, pokud budeme pro zjednodušení pro tyto osoby užívat titulu, který jim nepřísluší, jak výslovně uvedli při výslechu v předchozím hlavním líčení, nebyli policejním orgánem upozorněni, že věci zajištěné při domovních prohlídkách mohou náležet i jiným osobám než těm, jejichž trestná činnost je prověřována, a ve svých posudcích proto vyšli

z premisy, že všechny předměty, které jim byly předloženy ke zkoumání, byly nalezeny u (budoucích) obviněných. To znalci ve svých posudcích presumovali a na základě této premisy si o aktivitách hnutí *Resistance Women Unity* (RWU) učinili představu.

[22] Ve skutečnosti však *ani jedna* z osob, u nichž domovní prohlídka proběhly, nežívala předmětný byt sama, ale žily v něm další osoby: v případě obviněné B. jedna spolubydlící osoba, u obviněné B. rovněž jedna, stejně tak u obviněné B. i u obviněné Č., obviněná C. sdílela byt s dalšími dvěma osobami a obviněná R. měla v době domovní prohlídky celkem čtyři spolubydlící. Orgány činné v trestním řízení se však ani nepokusily tyto předměty jakkoli roztrždit podle majitelů a pouze je, bez jakéhokoli rozlišení, předaly znalcům.

[23] Výsledkem tohoto postupu je, že obviněným – a mezi nimi i obžalovaným J., M., Š. a R. – je přičítáno jednání, jehož se nedopustily: jestliže např. byl během jedné z domovních prohlídek zajištěn porcelánový hrnek s portrétem Adolfa Hitlera, který však žádné z obviněných nepatří, znalci přesto z tohoto nálezu vyšli a předmět vyhodnotili jako důkaz o extremistické povaze hnutí *Resistance Women Unity*, a to přesto, že osoba, jež si tento předmět opatřila, s tímto hnutím neměla nic společného a z aktivit v něm nebyla ani obviněna.

[24] Totéž platí i pro celou řadu dalších věcí z domovních prohlídek. Orgány činné v trestním řízení se vůbec nenamáhalo prokázat, komu zajištěné věci patří, a s pomocí neinformovaných znalců jejich vlastnictví přičetly obviněným, zjevně při tom vycházejíce z kalkulace, že čím „závadovější“ soubor věcí znalcům ke zkoumání předloží, tím spíš se podaří znalce přesvědčit o tom, že obviněné jsou nebezpečnými politickými extremistkami.

[25] Aby obhajoba tuto manipulaci s věcmi zajištěnými při domovních prohlídkách prokázala, navrhla vyslechnout policistku kpt. Bc. Zlatu Pálffiovou; soud však tento důkazní návrh – ostatně jako všechny ostatní důkazy navržené obhajobou – bez náležitého odůvodnění zamítl.

VI. Záznamy o telekomunikačním provozu

[26] Při domovních prohlídkách byly zajištěny rovněž osobní počítače patřící jak obviněným, tak dalším osobám. Jejich obsah byl analysován znalcem Ing. Janem Jankou. Tento znalec následně orgánům činným v trestním řízení zpřístupnil nejen ty počítačové soubory a informace, na něž se vztahovaly příslušné příkazy k domovním prohlídkám, ale i záznamy elektronické komunikace z tzv. instantních komunikátorů („messengerů“), jež probíhala mezi

obviněnými navzájem, mezi obviněnými a dalšími osobami i mezi osobami, které obviněny nebyly.

[27] Na vysvětlenou soudu obhajoba uvádí, že komunikační programy využívající počítačovou síť Internet – např. *Skype*, *ICQ*, *Jabber* a další – zaznamenávají veškerou textovou komunikaci, která je jejich prostřednictvím uskutečňována. Tyto záznamy (tzv. „logy“) zůstávají na počítači uloženy, pokud je uživatel nesmaže, po neomezenou dobu.

[28] Z povahy informací v těchto souborech je zřejmé, že se jedná o záznamy telekomunikačního provozu obdobné např. elektronické poště (e-mailu), jehož odposlech podléhá zvláštnímu režimu zakotvenému v ustanovení § 88 TrŘ. Samotný příkaz k domovní prohlídce příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu ve smyslu ustanovení § 88 TrŘ nenahrazuje, už proto, že odposlech může být nařízen jen na určitou omezenou a soudem pevně stanovenou dobu a musí být v pravidelných, zákonem vymezených intervalech prodlužován (§ 88 odst. 2 TrŘ), kdežto záznamy z instantních komunikátorů pokrývají časově neomezené období.

[29] Jestliže byly znalcem Ing. Jankou tyto záznamy se zajištěných počítačů získány, předány policejnímu orgánu a jeho prostřednictvím následně předloženy ke zkoumání znalcům z oboru politologie, jedná se o postup, který není v souladu se zákonem a který je nadto zásahem do práva obviněných na ochranu telekomunikačního tajemství, jež požívá ústavně-právní ochrany.

[30] Aby obhajoba soudu ozřejmila ústavněprávní konotace věci, uvede příklad, že by si obviněný nahrával své telefonické rozhovory do paměti mobilního přístroje – což dnešní zařízení bez problémů dokáže, a s ohledem na objem své paměti mohou uchovávat i tisíce takových záznamů. Mnoho lidí to tak skutečně dělá, protože chce mít záznam např. pro případ, že by se stala obětí vydírání anebo byla naopak z podobného skutku křivě nařčena.

[31] Kdyby policie zajistila mobilní telefon této osoby, měla by k dispozici, aniž by k tomu potřebovala příkaz k odposlechu telekomunikačního provozu, veškeré telefonáty, které obviněný za několik posledních let vedl. Takový závěr jistě ani soud nepřipouští. Obhajoba je proto přesvědčena, že – zcela analogicky – uložením záznamu z logu na disk nebo do paměti jiného elektronického zařízení informace požívající ústavní ochrany této ochrany nepozbývají, a posudek Ing. Janky orgánům činným v trestním řízení tyto záznamy zpřístupnil v rozporu se zákonem, resp. s ústavou.

[32] Výsledkem je, že přibrání znalci se mohli seznámit s důkazy, které byly opatřeny nezákonným způsobem, a to činí jejich posudky procesně nepoužitelným důkazem.

VII. Posudek ústavu

[33] Jak předesláno, v obnoveném hlavním líčení již soud nevycházel ze znaleckého posudku Dr. Svobody, ale provedl důkaz, a to pouze jako listinou, tedy bez možnosti, aby obhajoba dostala možnost konfrontovat autory posudku při výslechu, nedatovaným a nečíslovaným ústavním posudkem vypracovaným katedrou politologie a mezinárodních vztahů Filosofické fakulty Západočeské university v Plzni.

[34] Posudek Dr. Svobody byl zpracován ještě před zahájením trestního stíhání, takže proti jeho zadání nemohly obžalované uplatnit své námitky, avšak učinily tak vůči znaleckému ústavu, a to důvodně.

[35] V námitkách ze dne 13. června 2012 obhajoba uvedla:

„Opatření je již druhým opatřením policejního orgánu v této věci, přičemž proti předchozímu byla obviněnými uplatněna námitka týkající se Mgr. Věry Tydlitátové, Th. D., pracovnice znaleckého ústavu a známé politické aktivistky (V. Tydlitátová má v projednávané trestní věci postavení poškozené, neboť doména, na které byly umístěny stránky Resistance Women Unity, byly nezjištěnou osobou zaregistrovány na její jméno). Zjevně v reakci na tuto námitku tedy policejní orgán nově určil, že znalecký posudek nevypracuje V. Tydlitátová, nýbrž znalci J. Ptáčnick a P. Krčál.

Takový postup však trestní řád neumožňuje. Znaleckému ústavu nelze určovat, kdo z jeho pracovníků má požadovaný znalecký posudek vypracovat, protože tím by orgány činné v trestním řízení, inter alia, obcházely rozhodnutí o zapsání znaleckého ústavu do příslušného seznamu a mohly nepřijatelně ovlivnit i kvalitu, odbornost a v neposlední řadě vyznění samotného posudku. Pravomoc stanovit osobu, která znalecký posudek vypracuje, přísluší výhradně znaleckému ústavu, nikoli policejnímu orgánu, což se jednoznačně podává z ustanovení § 110 odst. 2 TrŘ. Už z toho důvodu je opatření nezákonné a je třeba je zrušit.

Vzhledem k tomu, o jak malé odborné pracoviště se v daném případě jedná, nelze předpokládat, že by znalci mohli ke svému zadání přistoupit bez úvahy toho, že jako poškozená a svědkyně v souvisejícím trestním řízení vystupuje jejich kolegyně a osoba, která v minulosti sama znalecké posudky téhož znaleckého ústavu zpracovávala.

Stranou nelze ponechat ani další aspekt věci, a to naprostý nedostatek odborných zkušeností znalců. Oba ukončili vysokoškolské studium magisterského stupně až v loňském roce a jejich dosavadní publikační činnost v tomto směru se dosud omezuje víceméně právě jen na jejich diplomové práce.

Z ustanovení § 110 odst. 1 TrŘ expressis verbis plyne, že znalecký ústav je na místě přibrat ve výjimečných, zvláště obtížných případech. Je proto vyloučeno, aby takový posudek vypracovaly osoby, které by samy nesplňovaly odborné předpoklady pro výkon znalecké činnosti, zejména z důvodu zcela nedostatečné praxe v oboru. Obviněné podotýkají, že jsou-li znalecké ústavy, inter alia, povolávány v případech, kdy je na místě přezkoumat nesouladné posudky podané dvěma znalci, není představitelné, že by se takového úkolu mohly s úspěchem zhostit osoby

zcela nezkušené, stojící na samém počátku své odborné dráhy, jež samy znalci nikdy nebyly a ani by být nemohly.

Z postupu policejního orgánu je patrná snaha dosáhnout toho, aby namísto V. Tydlitátové, jež má jako jediná ze zaměstnanců znaleckého ústavu dostatečné vzdělání a praxi k tomu, aby posudek v požadovaném oboru vypracovala (a jak sama v mezidobí při výslechu u Obvodního soudu pro Prahu 1 v související trestní věci uvedla, je autorkou nejméně dvou posudků znaleckého ústavu), mohly nastoupit osoby jiné, které samy nebudou v tomto ani souvisejícím trestním řízení ve zvláštním postavení, jež podání znaleckého posudku vylučuje.

To je však evidentní pokus obejít zákon.

V souladu se zákonem nejsou ani položené otázky. Úkolem znalce, resp. znaleckého ústavu, nemůže být provádět za orgány činné v trestním řízení dokazování a objasňovat trestní věc skutkově, nýbrž odpovědět výhradně na takové otázky, které vyžadují zvláštní odborné znalosti.

Z toho důvodu je nepřijatelná otázka č. 1, »Můžete podrobně vysvětlit vznik, působnost a aktivity neregistrovaného hnutí Resistance Women Unity?«, jestliže právě to by mělo vyplýnout z provedeného dokazování.

Odborný charakter schází i radě dalších dotazů, notabilně otázce č. 3, »Je neregistrované hnutí Resistance Women Unity založeno, alespoň zčásti, na myšlenkách rasismu, xenofobie, antisemitismu, nacismu, neonacismu apod.?« Odpověď na tuto otázku je právního charakteru a může vyplýnout opět toliko z provedeného dokazování.

Nepřijatelná je konečně i hypotetická a irelevantní otázka č. 9. »Lze užít předměty předložené ke znaleckému zkoumání k propagaci dříve či nyní existujících hnutí, jejichž ideová náplň se zakládá, aspoň zčásti, na myšlenkách rasismu, xenofobie, antisemitismu, nacismu, neonacismu apod.?« Obviněné připomínají, že předmětem trestního řízení je obvinění z konkrétních skutků, nikoli z toho, že by předměty zajištěnými při domovních prohlídkách mohla být páchána jiná, blíže nespecifikovaná trestná činnost.«

[36] Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Děčíně nicméně námitkám nevyhověl, a důkaz tímto defektním posudkem – třebaže jen jako listinou – provedl i tento soud.

[37] Posudek znaleckého ústavu je přitom vadný už svou celkovou koncepcí, neboť místo toho, aby byly jeho závěry zaměřeny na zodpovězení odborných otázek, je akcent kladen na hodnocení důkazů a tedy na to, co znalcům nepřísluší a čím *per nefas* suplují činnost orgánů činných v trestním řízení, presentující skutková zjištění a závěry, k nimž by měl dospět po náležitém zhodnocení důkazů provedených v hlavním líčení soud.

[38] Nezkušenost znalců, jež byla manifestována i úsměvnými detaily, jako např. že ti vůbec nevěděli, že by svůj posudek měli opatřit datem, a odevzdali jej orgánům činným v trestním řízení nedatovaný, se promítla zejména v tom, jak jsou v posudku odkazovány důkazy, z nichž znalci jednotlivé skutkové závěry činí.

[39] Posudek je opatřen poměrně bohatým poznámkovým aparátem, čítajícím na patnácti stranách textu celkem 38 poznámek pod čarou, avšak tyto poznámky, kromě několika úvodních, jsou tvořeny odkazy na protokoly – vesměs policejní protokoly o ohledání předmětů zajištěných při domovních prohlídkách – jež znalci, vinou, jak vyplývá z výsledku PhDr. Ptáčníka u hlavního líčení, své nezkušenosti, neindividualisovali uvedením data (v době, kdy znalci měli spis k dispozici, nebyl ještě očíslován a čísla listů se proto pro specifikaci listin nedala použít). To vede k tomu, že *ani jeden* z odkazů na policejní protokoly nelze spojit s konkrétní listinou, a ústavní posudek je proto nepřezkoumatelný: jestliže by měl správnost znaleckých závěrů přezkoumat revisní znalec, neměl by z čeho vyjít, protože by nebyl schopen žádnou z listin domněle odkazovaných v poznámkách pod čarou identifikovat a dohledat v procesním spisu.

[40] Z toho, co bylo uvedeno v předchozích pasážích, je tedy zřejmé, že posudek znaleckého ústavu nesplňuje předpoklady k tomu, aby z něj soud mohl vyjít jako z validního důkazu, a aby byl učiněn aspoň v některých částech použitelným pro další řízení, musel by být znaleckému ústavu vrácen k dopracování a musely by do něj být minimálně doplněny korektní a verifikovatelné odkazy na listiny ze spisu.

VIII. Právní posouzení

[41] Nyní k právnímu posouzení věci.

[42] Již z usnesení o zahájení trestního stíhání a tím více z obžaloby II je patrná základní vada obvinění, totiž příkrý nesoulad mezi dílčími skutky, z nichž jsou obžalované viněny, a následkem, který měl být těmito skutky způsoben.

[43] Obhajoba rekapituluje, že podle obžaloby II obžalované...

„...jako členky nebo příznavkyně neregistrovaného hnutí Resistance Women Unity – Jednota ženského odporu (dále RWU), které bylo ženskou odnoží neregistrovaného radikálního neonacistického hnutí Národní odpor, propagovaly mimo jiné aktivismus směřující k zajištění nadřazeného postavení bílé rasy, přežití tzv. bílých rodin, tzv. řádné výchovy malých árijců, odmítaly jiné kultury a tzv. multikulturalismus, přistěhovalectví a podporu menšin, zpochybňovaly liberální demokracii, právní stát, rovnost a rovnoprávnost všech osob bez ohledu na národnost, barvu pleti, náboženství, sexuální orientaci, zdravotní stav a politické smýšlení, RWU užívalo symboliku Ligy německých dívek, tedy ženské odnože polovojenské mládežnické organizace NSDAP tzv. Hitlerjugend, a další nacistickou a neonacistickou symboliku a hesla, obžalované se podílely na činnosti Národního odporu a celé pravicově extrémistické scény, zejména

se účastnily demonstrací pořádaných českou neofašistickou platformou, při těchto akcích vystupovaly s projektem první pomoci (dále SANI) účastníkům demonstrací z řad pravicového extremismu pro případ jejich zranění, v průběhu těchto akcí rovněž propagovaly RWU, a to zejména projevy jednotlivých členek RWU, transparenty a vlajkami, organizovaly a propagovaly různé akce pro členy a sympatizanty neonacistických hnutí, zejména Národního odporu a Autonomních nacionalistů, s jejichž ideovými postoji se identifikovaly, vyhotovovaly pozvánky na jednotlivé akce a následné reporty z těchto akcí byly umísťovány na veřejně přístupné internetové stránky hnutí RWU www.women-unity.net a Národního odporu www.odpor.org.“

[44] Toho měly obžalované podle obžaloby dosahovat tím, že uspořádaly dvě akce pro děti a zúčastnily se tří veřejných shromáždění, jež nebyla příslušným správním úřadem ani zakázána, ani rozpuštěna, přičemž obžalované měly během těchto shromáždění držet, případně nést, transparent s nápisem *Resistance Women Unity*. Protože hnutí *Resistance Women Unity* a jeho program nebyly mezi širší veřejností vůbec známy, není jasné, jak mohlo být zákonem předpokládaného následku, tedy podpory a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka, jež musí být z podstaty věci minimálně způsobilé ovlivňovat veřejnost, těmito dílčími útoky dosaženo.

[45] Podmínka veřejného působení je přitom jedním ze zákonných znaků trestného činu podpory a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka; není-li tohoto působení na veřejnost, nelze se trestného činu podle § 260 TrZ/1961 dopustit.

[46] Obhajoba v této souvislosti pokládá za účelné upozornit na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. srpna 2011, sp. zn. 7 Tdo 643/2011,¹ v němž je rozebrána poněkud jiná, avšak relevantní právní situace, použití karnevalové masky Adolfa Hitlera na soukromé akci. Jestliže nemůže být následku předpokládaného ustanovením § 260 a § 261 TrZ/1961 dosaženo ani takovým projevem, tím méně ho lze dosáhnout veřejným vystavením transparentu s nápisem *Resistance Women Unity*, jestliže šlo o hnutí ve veřejnosti zcela neznámé a transparent sám o sobě neobsahoval žádnou symboliku, kterou by bylo lze spojit s některým hnutím popírajícím lidská práva a svobody.

[47] Nepominutelným aspektem je rovněž fakt, že všechny tři demonstrace, na kterých byl transparent RWU prezentován, proběhly za masivní přítomnosti policejních složek. Nikdo z přítomných policistů však proti transparentu nevznesl žádných námitek. Obžalované se proto oprávněně domnívaly, že vystavením transparentu neporušují zákon, a nyní jim proto svědčí beneficium jednání v právním omylu ve smyslu ustanovení § 19 odst. 1 trestního zákoníku: tohoto omylu se mohly stěžji vyvarovat, jestliže i orgánům činným v trestním řízení trvalo tři, resp. čtyři roky, než jejich jednání začaly posuzovat jako trestné a obvinily

¹http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/CC1F7626E00EF9E8C1257A4E0064ED03?openDocument&Highlight=0,

je ze spáchání trestného činu podpory a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka.

[48] Budiž podotknuto, že k právním aspektům věci se vyjádřil ve zrušovacím rozhodnutí i odvolací soud, který uložil soudu nalézacímu určité povinnosti ohledně dokazování, které tento soud pohříchu nesplnil a nevyvinul dostatečné úsilí k tomu, aby rozhodující důkazy, městským soudem požadované, opatřil a provedl.

IX. Politická objednávka

[49] Z toho, co bylo uvedeno, je zřejmé, že namísto standardního trestního řízení tu proběhlo cosi materiálně značně odlišného, totiž plnění společenské, nebo přesněji řečeno politické objednávky na boj proti tzv. pravicovému extremismu.

[50] Skutky, jak jsou popsány v obžalobě, nemají žádný vztah k tomu, co z nich je dovozováno, a krkolomný postup orgánů činných v trestním řízení při zajištění důkazu znaleckým posudkem, který byl vylíčen v předchozích pasážích návrhu, je výrazem naprosté bezradnosti, s níž se tyto orgány, a zejména pak soud, pokusil svou manifestně vadnou subsumpci podložit.

[51] S úvahou všech okolností pak není nepřiměřeným uvést, že výsledek není projevem spravedlnosti, nýbrž je její ryzí travestií, je výsměchem jak procesnímu, tak hmotnému trestnímu právu.

X. Posouzení věci odvolacím soudem

[52] Připomeňme, že Městský soud v Praze se ve svém usnesení ze dne 27. března 2014, sp. zn. 61 To 69/2014, jímž zrušil předchozí rozsudek tohoto soudu, pozastavil nad závěry nalézacího soudu ohledně kvalifikace skutku a uvedl, že je nutno „*zvážit reálnou možnost jednání obžalovaných ovlivnit negativně společenský život, čemuž má bránit právě skutková podstata žalovaného trestné činu. Trestným činem není »politický extremismus« jako takový, ale účast v hnutí, či jeho podpora či propagace, které je schopno reálně směřovat k reálnému potlačování práv větší skupiny osob...*“ Poté odvolací soud vysvětlil, proč *Resistance Women Unity* takovým hnutím v žádném případě být nemohlo.

[53] Dále městský soud uvedl:

„Nabízí se zde i uplatnění zásady subsidiarity trestní represe, kdy záležitost mohla být (ale nebyla) mnohem vhodněji řešena prostředky správního práva rozpuštěním shromáždění činností policie, která byla na místě hojně přítomna.“

[54] Závěrem pak odvolací soud zavázal soud I. stupně doplnit dokazování dotazem na policii přítomnou při demonstracích, proč nezasáhla, „jestliže přímo před jejíma očima měla být páchána trestná činnost posouzená následně o několik let později státním zástupcem jako závažná trestná činnost s trestní sazbou odnětí svobody až do osmi let.“ Tento pokyn však zdejší soud oslyšel, resp. požadovaný dotaz na Policii České republiky nevznesl, a pouze prostřednictvím státního zástupce si nechal od policie vzkázat, že žádné listinné poklady k dané události již neexistují.

[55] Proč tak soud postupoval a proč dokonce nevyslechl ani na místě přítomné policisty, je nasnadě: odpověď na tuto, městským soudem pregnantně formulovanou, otázku – a otázku, jež má v dané trestní věci kardinální význam – by totiž prospívala obžalovaným, a proto si ji soud slyšet nepřál.

[56] Lze totiž důvodně předpokládat, že přítomní policisté, jež by nebylo při aspoň minimální snaze na straně soudu obtížné ztotožnit příkladmo z videozáznamů, by uvedli, že žádné porušení zákona na demonstraci nezaregistrovali, a obhajobě by se tím naskytl argument, že nerozpoznali-li domnělou protiprávnost jednání obžalovaných sami příslušníci Policie České republiky, je více než pokrytecké požadovat totéž po obžalovaných samotných.

[57] I to je důkazem, že celé toto trestní řízení je vedeno účelově, na objednávku, a trestnost jednání obžalovaných je dovozována na základě zcela umělých, neudržitelných skutkových a právních konstrukcí.

XI. Závěrečný návrh

[58] Nezbyvá tedy než rekapitulovat, že nic z toho, co obžalované v rámci svých dávných politických aktivit učinily, není trestným činem, neboť tím nedošlo k naplnění žalované skutkové podstaty trestné činu podpory a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka ani po formální, ani po materiální stránce.

[59] Z těchto důvodů je na místě jediný možný závěrečný návrh, totiž aby byly obžalované v celém rozsahu zproštěny obžaloby, neboť jednání, jež je jim kladeno za vinu, není trestným činem.

V Brně dne 24. listopadu 2016

Petra J.

Iva M.

Hana Š.

Marie R.